

(המשך מעמוד 8)

נוספת. או פניתי לחייל ואמרתי: „אני לא באתי לחכות אצלכם. אתם הורדתם אותי מהאוטובוס, ולפי דעתי אתם אחראים להתזרזז אותי לאוטובוס. על־מנת שאמשיך בדרכי“ שוב אמרו לי: „תחכה“ אמרתי: „אינני יכול לחכות, אולי תזמין עבורי מונית בטלפון? או, אני מבקש, תזמין לי מיטרה.“

שאל: „למה מיטרה?“ אמרתי: „אני רוצה להתלונן על התנהגותכם.“
אמר לי בלעג: „הנה שם יש שוטרת, תתלונן אצלה.“

ביקשתי ממנו את כרטיס האוטובוס ש־קיבל קודם־לכן, והתחלתי להתרוצץ בין מונית למונית, עד שמצאתי מונית שלקחה אותי ליעדי.

ממיקרה זה צצות אצלי הרבה מאד שאלות. ובזכרוני מאותו יום, נחרתה בי שחורות התנהגות האנשים המופקדים בפתח אחד המקומות החשובים במדינה, והאמרי רים לשמור על ביטחון המדינה וביטחון אוכלוסייה. לפי דעתי, עקשנותם הטיפשית, המעוררת סלידה, מחייבת בדיקת הנושא, מתוך הנחה, שבני־מעוטים לא מעטים נתקלים בהתנהגות דומה. שתיקה על מעשי אנשים כאלו מעודדת את המשכס. לכן בחרתי בפנייה זו. מתוך אמונה ש־העניין ייבדק ויוסקן מסקנות.

אולי למותר לציין, שאני אורת, יליד מדינת־ישראל, וער לבעיותיה האקטואליות.

איברהים א.ק., באר־שבע

● שמו המלא של הכותב שמור ב־מערכת.

רדיפת־כצע

אבקש להעלות באמצעות העולם הזה בעיה, שאין כמוה לתיאור ההפקרות המש־תוללת בארץ לאחר המהפך הכלכלי, לא עלינו, מדובר בבעיית הדיור־להשכרה ב־ירושלים. אני לא זוג־צעיר, אלא אשה החיה ממשכורת צנועה ומתגוררת בדירה שכורה. להוותי החווה מסתיים באוקטובר 1978 ועד אז עלי לפנות את הדירה.

במיסגרת מאמצי למצוא דירה אחרת, גיליתי תופעה של רדיפת־כצע מדהימה. על מנת לשכור דירה בעיה־ק המתאימה למגורי אנוש, עליך לשלם סכומי־עתיק הנעים בין ה־200 ל־400 דולר ירוקים ועולים. ההיגיון העומד מאחורי רדיפת־כצע זו הוא לדאוג לעליה מתמדת בשכר־הדירה בצמידות לעליית ערך הדולאר. ממש ארץ הדולאר העולה. אם הינך נתקל במקרה, פה ושם, בשכר־דירה נקוב בלירות ישראליות, כשרות פחות או יותר, הרי שאין לשמוח מוקדם מדי — אתה מתבקש אחר כבוד להצמיד את שכר־הדירה לעליית המחירים. וזאת כאשר עליית־השכר אינה מגרדת את אפס קצה של עליית־המחירים — תוצאת האינפלציה המכוונת ע״י הממדי שלה של בעלי־ההון.

אני חשה כי אני משתייכת לקבוצה אמורפית של צעירים/ות, המשמשים טרף להשתוללות בעלי הירוות־להשכרה ב״ם. כאשר אין לי שום כתובת שתספל או תתעניין ר״ל בעניין.

כאמור, איני זוגות־צעירים, איני עולים חדשים, ואיני משפחות מרובות־ילדים. אני מתקיימת ממשכורת אשר רבע ממנה נעשק ע״י נושכי נשך למיניהם ובראשם המדינה. יש לי רושם חזק, שהמשטר הנוכחי דואג ביודעין להורדת מתמדת ברמת מחייתם של שכירים, הנושאים על גבם את החברה הישראלית על מגייה. עשיריה וטפליה ובה בעת היא מגייה דאגה אבהית להעשרת העשירים תוך ניפנוף באידיאולוגיות כלכליות דרוויניסטיות — שאירויה של המאה ה־19.

שרה עידן, ירושלים (כתובת זמנית)

טעות פקודות

בהתייחס למעטפה, אשר צילומה מופיע במדור מכתבים של עיתונכם (העולם הזה 2139), אבקשכם לפרסם את תגובתי: עם מינויו של מר שמואל תמיר לשר־המישפטים, רכשתי את חלקו במישרד עור־כיהדין המשותף שלנו, ומאז אין לו כל קשר עם מישרדי. אם נעשה במישרדי שיי מוש במעטפת דואר־אוויר של המישרד הי קודם, הרי לא היתה זו אלא טעות פקודותית.

עורך־דין יהודה י. מוריץ, תל־אביב

Capitol

קפיטול-סיגריה עם אופי למעשן הרציני

עשירה, מלאה, מספקת. למעשן הרציני המחפש את מלוא הטעם. עשויה מסוגי טבק מעולים ביותר שנבחרו בקפדנות לסיגריה זו. בקופסת אדום־זהב־כחול. 20 סיגריות - 8 ל״י בלבד.

Capitol

קפיטול-סיגריה עם אופי למעשן הרציני

דובק מייצרת סיגריות איכות למעלה מ־40 שנה.

פרסום דיר יעקבסון